

A második jogalap a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának megsértésén alapul, mivel keresetének elfogadhatatlansága esetén a fellebbező semmilyen jogorvoslati lehetőséggel nem rendelkezik annak vitatására, hogy már semmilyen szociális biztosítással nem rendelkezik, annak ellenére, hogy egész életében dolgozott.

A harmadik jogalap az egységesen alkalmazandó jogszabályok elvének megsértésén alapul, mivel az Európai Unió Törvényszéke úgy ítélte meg, hogy az átvitelt követően az olaszországi szociális biztosítás elvesztése „a szóban forgó nemzeti jog sajátos jogi szabályaiból fakad, és ez semmilyen hatást nem gyakorol az RCAM-mel kapcsolatos helyzetére”.

**A Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Lengyelország) által 2020. május 12-én
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – M. P., B. P. kontra az „A” S. A. közvetítésével
tevékenységet folytató „A.”**

(C-212/20. sz. ügy)

(2020/C 304/08)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Az alapeljárás felei

Felperesek: M. P., B. P.

Alperes: az „A” S. A. közvetítésével tevékenységet folytató „A.”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének, 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikkének, valamint preambulumbekkezdéseinek fényében, amelyek előírják, hogy a szerződéseket egyszerű, érthető nyelven kell megfogalmazni, valamint kétség esetén a fogyasztó számára legkedvezőbb értelmezést kell irányadónak elfogadni, a külföldi pénznemben indexált kölcsönszerződésben a külföldi pénznem vételi és eladási árfolyamát megállapító szerződéses rendelkezést egyértelműen kell-e megfogalmazni, vagyis oly módon, hogy az adós/fogyasztó ezen árfolyamot adott nap tekintetében önállóan meg tudja állapítani, vagy a fentiekben említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említett szerződéstípusra, a szerződés hosszú távú (több évtizedes) jellegére, valamint arra tekintettel, hogy a külföldi pénznemben kifejezett összeg állandóan (bármikor) változhat, a szerződéses rendelkezés általánosabb jelleggel, azaz a külföldi pénznemben kifejezett összeg piaci értékére hivatkozva is megfogalmazható, ami nem teszi lehetővé a fentiekben említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenség létrejöttét a fogyasztó kárára?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 5. cikke, valamint preambulumbekkezdései fényében értelmezhető-e úgy a külföldi pénznem vételi és eladási árfolyamának a hitelező (bank) általi rögzítésére vonatkozó szerződési feltétel, hogy a szerződéssel kapcsolatos kétségek esetén a fogyasztó számára kedvező megoldást kell találni, és abból kell kiindulni, hogy a szerződés a külföldi pénznem vételi és eladási árfolyamát nem szabadon, hanem a szabadpiaci árfolyam alapján állapítja meg, különösen abban a helyzetben, amikor a külföldi pénznem vételi és eladási árfolyamát megállapító szerződéses rendelkezéseket mindkét fél hasonlóképpen értelmezte, vagy az adós/fogyasztó a szerződés megkötésének és teljesítésének időpontjában nem érdeklődött a megtámadott rendelkezés iránt, így a szerződés tartalmával annak megkötésekor, illetve annak egész időtartama alatt nem foglalkozott?

⁽¹⁾ HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.